

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2020/1073**z dnia 17 lipca 2020 r.****przyznająca odstępstwo Niderlandom na podstawie dyrektywy Rady 91/676/EWG dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego****(Jedynie tekst w języku niderlandzkim jest autentyczny)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

Uwzględniając dyrektywę Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącą ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego ⁽¹⁾, w szczególności jej załącznik III pkt 2 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją 2005/880/WE ⁽²⁾ Komisja przyznała odstępstwo, o które wniosły Niderlandy zgodnie z dyrektywą 91/676/EWG, zezwalając Niderlandom na stosowanie rocznie na hektar do 250 kg azotu z nawozu naturalnego pochodzącego od wypasanych zwierząt gospodarskich w gospodarstwach rolnych, w których co najmniej 70 % stanowią użytki zielone.
- (2) Decyzją 2010/65/UE ⁽³⁾ Komisja zmieniła decyzję 2005/880/WE oraz przedłużyła odstępstwo do dnia 31 grudnia 2013 r.
- (3) Decyzją wykonawczą Komisji 2014/291/UE ⁽⁴⁾, która wygasła w dniu 31 grudnia 2017 r., Niderlandom przyznano odstępstwo zgodnie z dyrektywą 91/676/EWG w celu zezwolenia na stosowanie nawozu naturalnego pochodzącego od wypasanych zwierząt gospodarskich w gospodarstwach rolnych, w których co najmniej 80 % powierzchni stanowią użytki zielone, do limitu 230 kg azotu na hektar rocznie w przypadku gospodarstw rolnych na glebach piaszczystych na południu i w centrum kraju oraz na glebach lessowych, oraz do limitu 250 kg azotu na hektar rocznie w przypadku gospodarstw rolnych na innych glebach. Odstępstwo dotyczyło 19 564 gospodarstw w 2016 r., co odpowiadało 47 % całkowitej powierzchni użytków rolnych netto w Niderlandach.
- (4) Decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2018/820 ⁽⁵⁾, która przestała obowiązywać w dniu 1 stycznia 2020 r., Niderlandom przyznano odstępstwo zgodnie z dyrektywą 91/676/EWG w celu zezwolenia na stosowanie nawozu naturalnego pochodzącego od wypasanych zwierząt gospodarskich w gospodarstwach rolnych, w których co najmniej 80 % powierzchni stanowią użytki zielone, do limitu 230 kg azotu na hektar rocznie w przypadku gospodarstw rolnych na glebach piaszczystych na południu i w centrum kraju oraz na glebach lessowych, oraz do limitu 250 kg azotu na hektar rocznie w przypadku gospodarstw rolnych na innych glebach. Odstępstwo dotyczyło 18 818 gospodarstw w 2019 r., co odpowiadało 44,7 % całkowitej powierzchni użytków rolnych netto w Niderlandach.
- (5) Jak stwierdzono w decyzji wykonawczej (UE) 2018/820, w ostatnich latach wdrożenie przez Niderlandy przepisów dotyczących gospodarowania nawozem naturalnym przysporzyło kilku trudności, co doprowadziło do sytuacji, w której istniały obawy odnośnie do potencjalnych nadużyć. Ta wyjątkowa sytuacja wymagała, aby Niderlandy zwiększyły wysiłki w zapobieganiu nadużyciom w związku z wdrażaniem przepisów dotyczących nawozu naturalnego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 375 z 31.12.1991, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2005/880/WE z dnia 8 grudnia 2005 r. przyznająca odstępstwo Niderlandom zgodnie z dyrektywą Rady 91/676/EWG dotyczącą ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (Dz.U. L 324 z 10.12.2005, s. 89).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2010/65/UE z dnia 5 lutego 2010 r. zmieniająca decyzję 2005/880/WE przyznającą odstępstwo Niderlandom zgodnie z dyrektywą Rady 91/676/EWG dotyczącą ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (Dz.U. L 35 z 6.2.2010, s. 18).

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/291/UE z dnia 16 maja 2014 r. przyznająca odstępstwo Niderlandom zgodnie z dyrektywą Rady 91/676/EWG dotyczącą ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (Dz.U. L 148 z 20.5.2014, s. 88).

⁽⁵⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/820 z dnia 31 maja 2018 r. przyznająca odstępstwo Niderlandom zgodnie z dyrektywą Rady 91/676/EWG dotyczącą ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (Dz.U. L 137 z 4.6.2018, s. 27).

Chociaż szósty program działań już przewiduje środki mające na celu zwiększenie kontroli i inspekcji w celu poprawy ogólnej zgodności z niderlandzkimi przepisami dotyczącymi nawozu naturalnego, niezbędne było podjęcie dodatkowych wysiłków, aby zwiększyć skuteczne wdrożenie i pełną zgodność. Wysiłki te obejmowały ustanowienie skuteczniejszej strategii egzekwowania przepisów z uwzględnieniem również przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE⁽⁶⁾. Strategia miała opierać się na niezależnej ocenie zgodności z niderlandzkimi przepisami dotyczącymi nawozu naturalnego oraz zawierać szczegółowe środki mające na celu dalsze wzmoczenie inspekcji i kontroli oraz jasnej metodyki, aby ustanowić wystarczająco odstrasżające kary i sankcje. W związku z tym uzasadnione było ograniczenie okresu obowiązywania decyzji wykonawczej (UE) 2018/820 w celu umożliwienia Niderlandom pełnego wdrożenia skuteczniejszej strategii egzekwowania przepisów.

- (6) W dniu 4 lutego 2020 r. Niderlandy złożyły do Komisji wnioski o przedłużenie odstępstwa na lata 2020–2021 („wniosek Niderlandów”) na mocy pkt 2 akapit trzeci załącznika III do dyrektywy 91/676/EWG.
- (7) Zgodnie z art. 3 ust. 5 dyrektywy 91/676/EWG Niderlandy realizują program działań na całym swoim terytorium. Niderlandzkie przepisy wykonujące dyrektywę 91/676/EWG obejmują normy stosowania zarówno azotu, jak i fosforanów.
- (8) Według danych dostarczonych przez Niderlandy liczba sztuk bydła w latach 2016–2019 w Niderlandach spadła o 0,2 % w porównaniu z okresem 2012–2015. W tym samym okresie liczba sztuk trzody chlewnej i drobiu w Niderlandach wzrosła odpowiednio o 0,6 % i 3,4 %. Od 2006 r. przepisy niderlandzkie⁽⁷⁾ określają ograniczenia dotyczące liczby sztuk trzody chlewnej i drobiu. Ponadto od stycznia 2015 r. przepisy niderlandzkie⁽⁸⁾ wymagają przetwarzania odpowiedniej części nadwyżki nawozu naturalnego z sektora mleczarskiego. Co więcej, od 1 stycznia 2018 r. w Niderlandach wprowadzono niedawno system praw dotyczących produkcji fosforanów w odniesieniu do bydła mlecznego⁽⁹⁾. Wszystkie te środki mają na celu zapobieganie zanieczyszczeniu jednolitych części wód.
- (9) Według danych dostarczonych przez Niderlandy w latach 2014–2017 stosowanie azotu z nawozu naturalnego pochodzącego od wypasanych zwierząt gospodarskich sięgnęło 417 000 ton, co stanowiło wzrost o 4,04 % w porównaniu z latami 2010–2013. Zużycie chemicznych nawozów azotowych w Niderlandach wzrosło o około 3,3 % w latach 2014–2017 w porównaniu z latami 2010–2013.
- (10) Według podstawy naukowej przedstawionej przez władze Niderlandów klimat w Niderlandach, charakteryzujący się rocznymi opadami równomiernie rozłożonymi w ciągu roku oraz stosunkowo niskimi wahaniami temperatur, sprzyja długiemu okresowi wegetacji trawy, trwającemu 250 dni w roku.
- (11) Ponadto informacje dostarczone przez władze Niderlandów w kontekście poprzedniego odstępstwa, przyznanego decyzją wykonawczą 2014/291/UE, wskazują, że odstępstwo to nie doprowadziło do pogorszenia stanu jednolitych części wód w Niderlandach. Przykładowo od 2006 r. stężenie azotanów w wodzie odprowadzanej ze strefy korzeniowej w monitorowanych gospodarstwach objętych zezwoleniami uległo zmniejszeniu i w 2017 r. oraz 2018 r. wynosiło średnio poniżej 50 mg/l. Wstępne dane wskazują jednak na wzrost stężenia azotanów w 2019 r. w glebach piaszczystych oraz lessowych na południu kraju spowodowane wystąpieniem suszy w 2018 r.
- (12) Dane zgłoszone przez Niderlandy na podstawie art. 10 dyrektywy 91/676/EWG wskazują, że w latach 2012–2015 w około 88 % stacji monitorowania wód gruntowych w Niderlandach odnotowano średnie stężenie azotanów poniżej 50 mg/l, a w 79 % tych stacji odnotowano średnie stężenie azotanów poniżej 25 mg/l. Dane wskazują również, że w latach 2012–2015 w 99 % stacji monitorowania wód powierzchniowych w Niderlandach odnotowano średnie stężenie azotanów poniżej 50 mg/l, a w 96 % tych stacji odnotowano średnie stężenie azotanów poniżej 25 mg/l. Dane wykazują stałą lub spadkową tendencję w zakresie stężenia azotanów w wodach gruntowych i powierzchniowych w porównaniu z latami 2008–2011. W okresie sprawozdawczym obejmującym lata 2012–2015 wody eutroficzne stanowiły jednak 60 % wód słodkich, wody potencjalnie eutroficzne – 13 %, a wody niebędące wodami eutroficznymi – 27 %.

⁽⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne (Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 28).

⁽⁷⁾ Art. 19 i 20 niderlandzkiej ustawy o nawozach (Meststoffenwet).

⁽⁸⁾ Art. 33a–33d niderlandzkiej ustawy o nawozach (Meststoffenwet).

⁽⁹⁾ Art. 21b niderlandzkiej ustawy o nawozach (Meststoffenwet).

- (13) Po zbadaniu wniosku Niderlandów oraz w związku z szóstym niderlandzkim programem działań i doświadczeniem zdobytym w wyniku odstępstwa przewidzianego w decyzji wykonawczej 2014/291/UE Komisja uważa, że ilość nawozu naturalnego pochodzącego od wypasanych zwierząt gospodarskich proponowana przez Niderlandy, odpowiadająca 230 kg azotu na hektar rocznie w gospodarstwach rolnych, w których co najmniej 80 % powierzchni stanowią użytki zielone, na glebach piaszczystych na południu i w centrum kraju i na glebach lessowych oraz 250 kg azotu na hektar rocznie w gospodarstwach rolnych, w których co najmniej 80 % powierzchni stanowią użytki zielone, na innych glebach nie będzie stanowiła przeszkody w realizacji celów dyrektywy 91/676/EWG, z zastrzeżeniem spełnienia przez Niderlandy pewnych ściśle określonych warunków, i jest uzasadniona na podstawie obiektywnych kryteriów.
- (14) Niderlandy powinny zapewnić, aby obciążenie jednolitych części wód wynikające z rosnącej liczby zwierząt gospodarskich i powiązanej produkcji nawozu naturalnego nie ulegało zwiększeniu. W tym celu Niderlandy powinny zapewnić, aby całkowita produkcja nawozu naturalnego, zarówno pod względem azotu, jak i fosforu, nie przekroczyła poziomu z 2002 r. Nowe przepisy wdrażające szósty niderlandzki program działań powinny zatem przewidywać wiążący pułap produkcji nawozu naturalnego, którego to pułapu nie można przekroczyć i na który w razie potrzeby można się powołać w odniesieniu do poszczególnych rolników.
- (15) Zezwolenia dla poszczególnych rolników podlegają pewnym warunkom mającym na celu zapewnienie nawożenia na poziomie gospodarstw rolnych opartego na wymaganiach upraw, zmniejszenie strat azotu i fosforu do wód oraz zapobieganie takim stratom. Warunki te powinny zatem obejmować wymogi, aby plan nawożenia ustalano na poziomie gospodarstwa rolnego, aby praktyki nawożenia rejestrowano poprzez prowadzenie rejestrów nawożenia, aby przeprowadzano okresowe analizy gleby, stosowano „zielone pole” w okresie zimowym po uprawie kukurydzy, zachowywano zgodność z przepisami szczegółowymi dotyczącymi zaorywania trawy, nie stosowano nawozu naturalnego przed zaorywaniem trawy, uwzględniano w nawożeniu udział roślin strączkowych oraz by nie stosowano w rolnictwie żadnych fosforanów z nawozów chemicznych.
- (16) W sprawozdaniu na temat wpływu dyrektywy 91/676/EWG na emisje gazowe azotu ⁽¹⁰⁾ stwierdzono, że w niektórych regionach o dużym zagęszczeniu zwierząt gospodarskich odstępstwo może skutkować wyższymi emisjami gazowymi. Taki możliwy wpływ odstępstwa na emisję amoniaku został potwierdzony w sprawozdaniu z dnia 12 lutego 2020 r. przygotowanym przez „Commissie Deskundigen Meststoffenwet” w Niderlandach, które zostało przekazane Komisji. Emisje te powodują dodatkową depozycję azotu, co ma negatywny wpływ na obszary Natura 2000 i jakość wód, prowadząc do eutrofizacji. W związku z tym należy wprowadzić odpowiednie środki w celu zmniejszenia emisji amoniaku, w tym techniki niskiej emisji podczas rozrzucania nawozu, i w razie konieczności wziąć pod uwagę maksymalną temperaturę, w której można stosować nawóz naturalny.
- (17) Zgodnie z wymogami decyzji wykonawczej (UE) 2018/820 Niderlandy powiadomiły o skuteczniejszej strategii egzekwowania przepisów dnia 28 września 2018 r. Pierwsze sprawozdanie na temat postępów we wdrażaniu tej strategii przedłożono dnia 28 czerwca 2019 r. Kolejna aktualizacja sprawozdania na temat postępów została złożona dnia 18 listopada 2019 r. Ze sprawozdania na temat postępów wynika, że pomimo pewnych wysiłków nastąpiły opóźnienia we wdrażaniu strategii, a Niderlandy nie były w stanie wykazać zmniejszenia liczby przypadków niezgodności z przepisami lub nieprawidłowości.
- (18) Potrzebne są zatem dodatkowe zabezpieczenia i zapewnienia, że strategia faktycznie będzie zapobiegać nadużyciom. Powinny one obejmować ustalenie terminów pełnego wdrożenia strategii oraz celów, które pozwolą ocenić jej skuteczność. Należy również zapewnić aktualizację strategii przed końcem 2021 r., która powinna obejmować dalsze wzmocnienie środków kontroli, jeżeli okaże się to konieczne w świetle doświadczenia zyskanego podczas jej wdrażania.
- (19) Uaktualnione sprawozdanie dotyczące dalszego wdrażania strategii egzekwowania przepisów należy składać co rok, z uwzględnieniem możliwego wpływu środków zapobiegających ryzyku rozprzestrzeniania się wirusa wywołującego COVID-19 na wdrażanie tej strategii.
- (20) Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹¹⁾ przewiduje kompleksowe, transgraniczne podejście do ochrony wód zorganizowane wokół obszarów dorzeczy i mające na celu osiągnięcie dobrego stanu wód europejskich. Ograniczenie składników pokarmowych stanowi integralny element tego celu. Przyznanie odstępstwa na mocy niniejszej decyzji nie narusza przepisów dyrektywy 2000/60/WE i nie wyklucza konieczności zastosowania dodatkowych środków w celu wypełnienia zobowiązań wynikających z tej dyrektywy.

⁽¹⁰⁾ Wpływ dyrektywy azotanowej na emisje gazowe azotu, Wpływ środków podjętych w ramach programu działań dotyczących azotanów na gazowe emisje azotu, Umowa ENV.B.1/ETU/2010/0009.

⁽¹¹⁾ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1).

- (21) W dyrektywie 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹²⁾ określono przepisy ogólne służące ustanowieniu infrastruktury informacji przestrzennej w Unii dla celów polityki unijnej w zakresie ochrony środowiska oraz obszarów polityki lub działań Unii mogących oddziaływać na środowisko. W stosownych przypadkach informacje przestrzenne gromadzone w kontekście niniejszej decyzji powinny być zgodne z przepisami określonymi we wspomnianej dyrektywie. W celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych i zwiększenia spójności danych przy gromadzeniu niezbędnych danych w ramach niniejszej decyzji Niemcy powinny w stosownych przypadkach korzystać z informacji uzyskanych w ramach zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli ustanowionego na podstawie tytułu V rozdział II rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 ⁽¹³⁾.
- (22) Z uwagi na fakt, że wniosek Niemiec dotyczy przedłużenia odstępstwa przyznanego decyzją wykonawczą (UE) 2018/820 na lata 2020–2021, niniejsza decyzja powinna obowiązywać przez dwa lata od dnia 1 stycznia 2020 r.
- (23) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Azotanów ustanowionego na podstawie art. 9 dyrektywy 91/676/EWG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Odstępstwo

Odstępstwo, o które Niemcy wniosły pismem z dnia 4 lutego 2020 r. w celu zezwolenia na stosowanie na gruntach większej ilości azotu z nawozu naturalnego pochodzącego od wypasanych zwierząt gospodarskich od ilości określonej w pkt 2 akapit drugi zdanie pierwsze załącznika III do dyrektywy 91/676/EWG („odstępstwo”), przysnaje się z zastrzeżeniem spełnienia warunków określonych w niniejszej decyzji.

Przyznanie odstępstwa na mocy niniejszej decyzji nie narusza przepisów dyrektywy 2000/60/WE.

Artykuł 2

Zakres

Niniejsze odstępstwo stosuje się do gospodarstw rolnych posiadających użytki zielone, którym zostało udzielone zezwolenie zgodnie z art. 6.

Artykuł 3

Definicje

Na potrzeby niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- 1) „gospodarstwo rolne posiadające użytki zielone” oznacza każde gospodarstwo, w którym co najmniej 80 % powierzchni, na której można stosować nawóz naturalny, stanowi trawa;
- 2) „wypasane zwierzęta gospodarskie” oznaczają bydło (z wyjątkiem cieląt), owce, kozy, konie, osły, zwierzęta płowe i bawoły wodne;
- 3) „użytki rolne” oznaczają powierzchnię, której dany rolnik jest właścicielem, dzierżawcą lub zarządcą na mocy pisemnej umowy indywidualnej i w stosunku do której rolnik ten ponosi bezpośrednią odpowiedzialność za zarządzanie;
- 4) „trawa” oznacza trwałe użytki zielone lub krótkotrwałe użytki zielone zakładane na okres krótszy niż pięć lat;
- 5) „plan nawożenia” oznacza kalkulację planowanego wykorzystania i dostępności składników pokarmowych;
- 6) „rejestr nawożenia” oznacza bilans składników pokarmowych w oparciu o rzeczywiste wykorzystanie i pobór składników pokarmowych;
- 7) „gleby piaszczyste na południu i w centrum kraju” oznaczają gleby określone jako gleby piaszczyste na południu i w centrum kraju zgodnie z przepisami niderlandzkimi wykonującymi dyrektywę 91/676/EWG;
- 8) „gleby lessowe” oznaczają gleby określone jako gleby lessowe zgodnie z przepisami niderlandzkimi wykonującymi dyrektywę 91/676/EWG.

⁽¹²⁾ Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1).

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549).

Artykuł 4

Ogólne warunki odstępowstwa

Odstępstwa udziela się na następujących warunkach:

- 1) Niderlandy monitorują ilość wyprodukowanego nawozu naturalnego i zapewniają, aby produkcja nawozu naturalnego na poziomie krajowym, zarówno pod względem azotu, jak i fosforu, nie przekroczyła poziomu z 2002 r. odpowiadającego 504,4 mln kg azotu i 172,9 mln kg fosforanów.
- 2) Niderlandy w pełni wdrażają skuteczniejszą strategię egzekwowania przepisów mającą na celu wzmocnienie zgodności z niderlandzkimi przepisami dotyczącymi nawożenia oraz zapewnienie podjęcia skutecznych działań następczych w związku z wszelkimi informacjami o przypadkach niezgodności z przepisami.

Skuteczniejsza strategia egzekwowania przepisów obejmuje co najmniej następujące elementy:

- a) niezależną ocenę skali i zakresu przypadków celowej niezgodności z przepisami krajowymi dotyczącymi nawożenia. Ocenę tę powinny przeprowadzać właściwe organy krajowe odpowiedzialne za inspekcje przepisów krajowych dotyczących nawożenia wraz z właściwymi organami krajowymi odpowiedzialnymi za przeprowadzanie dochodzeń w sprawie przestępstw o charakterze kryminalnym i ich ściganie;
 - b) identyfikację obszarów postępowania z nawozem naturalnym i gospodarowania nim o wyższym ryzyku celowej niezgodności z przepisami krajowymi dotyczącymi nawożenia;
 - c) zwiększenie zdolności przeprowadzania inspekcji i kontroli, która powinna wynosić co najmniej 40 % zdolności wymaganej w przypadku inspekcji w terenie dotyczących gospodarstw rolnych posiadających użytki zielone i objętych zezwoleniem, o których to inspekcjach mowa w art. 11 ust. 2, w tym kontroli wrywkowych, a także lepsze ukierunkowanie tej zdolności na obciążone ryzykiem obszary postępowania z nawozem naturalnym i gospodarowania nim;
 - d) jasną metodykę ustanawiania kar i sankcji w wystarczającym stopniu skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających;
 - e) pełne wdrożenie przepisów wykonawczych wiosną 2020 r. na obszarach wysokiego ryzyka De Peel, Gelderse Vallei i Twente;
 - f) rozliczalność transportu nawozu naturalnego w czasie rzeczywistym poprzez automatyzację do końca 2020 r.;
 - g) decyzję w sprawie zmiany przepisów dotyczących sankcji do końca czerwca 2020 r.;
 - h) indywidualną inspekcję 5,5 % gospodarstw hodujących trzodę chlewną. Środki zapobiegające ryzyku rozprzestrzeniania się wirusa COVID-19 mogą mieć wpływ na wykonalność kontroli tego odsetka gospodarstw.
- 3) Skuteczniejszą strategię egzekwowania przepisów należy zmienić na podstawie doświadczeń zdobytych podczas jej wdrażania w celu uwzględnienia bardziej szczegółowych kontroli i podejmowanych środków, w szczególności jeżeli do grudnia 2021 r. stwierdzona liczba nieprawidłowości lub przypadków niezgodności z przepisami nie ulegnie zmniejszeniu. O zmianie strategii należy powiadomić Komisję.

Artykuł 5

Wniosek o udzielenie zezwolenia

1. Rolnicy posiadający użytki zielone mogą złożyć do właściwych organów wnioski o roczne zezwolenie na stosowanie nawozu naturalnego pochodzącego od wypasanych zwierząt gospodarskich zawierającego do 230 kg azotu na hektar rocznie w przypadku gleb piaszczystych na południu i w centrum kraju oraz gleb lessowych lub do 250 kg azotu na hektar rocznie w przypadku innych gleb.
2. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca składa pisemne oświadczenie, w którym potwierdza, że spełnia warunki określone w art. 7 i 8 oraz akceptuje fakt, że stosowanie nawozów, jak również plan nawożenia i rejestr nawożenia, o których mowa w art. 7, mogą podlegać kontroli.

Artykuł 6

Udzielanie zezwoleń

Zezwolenia na stosowanie ilości nawozu naturalnego pochodzącego od wypasanych zwierząt gospodarskich w gospodarstwach rolnych posiadających użytki zielone, w tym nawozu naturalnego z odchodów pochodzących bezpośrednio od zwierząt, zawierającego do 230 kg azotu na hektar rocznie w przypadku gleb piaszczystych na południu i w centrum kraju oraz gleb lessowych lub do 250 kg azotu na hektar rocznie w przypadku innych gleb, przyznawane są z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 7 i 8.

Artykuł 7

Warunki dotyczące stosowania nawozu naturalnego i innych nawozów

1. Ilość nawozu naturalnego pochodzącego od wypasanych zwierząt gospodarskich stosowana rocznie na gruntach w gospodarstwach rolnych posiadających użytki zielone, w tym nawozu naturalnego z odchodów pochodzących bezpośrednio od zwierząt, nie przekracza ilości nawozu naturalnego zawierającego 230 kg azotu na hektar rocznie na glebach piaszczystych na południu i w centrum kraju oraz na glebach lessowych, a 250 kg azotu na hektar rocznie na innych glebach, z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 2–8. Ogólna wielkość dawki azotu i fosforanów jest zgodna z zapotrzebowaniem na składniki pokarmowe poszczególnych upraw oraz zawartością tej substancji w glebie. Dawki te nie przekraczają maksymalnych norm stosowania ustalonych w szóstym niderlandzkim programie działań.

2. Nie stosuje się fosforanów z nawozów chemicznych.

3. Każde gospodarstwo rolne posiadające użytki zielone opracowuje i zachowuje swój plan nawożenia. Plan nawożenia opisuje płodozmian na użytkach rolnych i planowane stosowanie nawozu naturalnego oraz innych nawozów azotowych i fosforanowych. Plan nawożenia w pierwszym roku kalendarzowym jest dostępny w gospodarstwie rolnym posiadającym użytki zielone najpóźniej do 30 czerwca. Plan nawożenia w kolejnych latach kalendarzowych jest dostępny w gospodarstwie rolnym posiadającym użytki zielone najpóźniej do 28 lutego.

4. Plan nawożenia zawiera:

- a) liczbę zwierząt gospodarskich w gospodarstwie posiadającym użytki zielone;
- b) opis systemu magazynowania i przechowywania nawozu naturalnego wraz z pojemnością dostępną do celów przechowywania nawozu naturalnego;
- c) wyliczenie ilości azotu pochodzącego z nawozu naturalnego (minus straty poniesione podczas utrzymania i przechowywania) oraz fosforu wyprodukowanego w gospodarstwie rolnym posiadającym użytki zielone;
- d) plan płodozmianu, który musi określać powierzchnię poszczególnych pól, na których uprawia się trawę i inne uprawy, wraz ze szkicową mapą określającą położenie poszczególnych pól;
- e) przewidywalne wymagania upraw w zakresie azotu i fosforu;
- f) ilość i rodzaj nawozu naturalnego dostarczonego kontrahentom i w związku z tym niewykorzystanego w gospodarstwie rolnym posiadającym użytki zielone;
- g) ilość przywożonego nawozu naturalnego stosowanego w gospodarstwie rolnym posiadającym użytki zielone;
- h) wyliczenie udziału mineralizacji materii organicznej, upraw roślin strączkowych i wiązania azotu z powietrza, a także ilości azotu znajdującego się w glebie w czasie, kiedy uprawy zaczynają go wykorzystywać w znaczącym stopniu;
- i) obliczenie stosowanych ilości azotu i fosforu pochodzących z nawozu naturalnego w podziale na poszczególne działki;
- j) obliczenie stosowanych ilości azotu pochodzących z nawozów chemicznych i innych w podziale na poszczególne działki;
- k) obliczenie w celu oceny zgodności z maksymalnymi normami stosowania azotu i fosforu przewidzianymi w szóstym niderlandzkim programie działań.

Plan nawożenia poddaje się przeglądowi najpóźniej do siedmiu dni od wprowadzenia wszelkich zmian w praktykach rolniczych stosowanych w gospodarstwie rolnym posiadającym użytki zielone.

5. Każde gospodarstwo rolne posiadające użytki zielone prowadzi i zachowuje rejestr nawożenia w każdym roku kalendarzowym. Rejestr przedkłada się właściwemu organowi do dnia 31 marca następnego roku kalendarzowego.

6. Rejestr nawożenia zawiera:

- a) powierzchnie upraw;
- b) liczbę i rodzaj zwierząt gospodarskich;
- c) produkcję nawozu naturalnego w przeliczeniu na zwierzę;
- d) ilość nawozów spoza gospodarstwa rolnego posiadającego użytki zielone;
- e) ilość nawozu naturalnego dostarczonego kontrahentom i w związku z tym niewykorzystanego w gospodarstwie rolnym posiadającym użytki zielone oraz dane tych kontrahentów.

7. Analizę gleby pod kątem zawartości azotu i fosforu w odniesieniu do każdego obszaru gospodarstwa jednolitego pod względem płodozmianu i cech gleby przeprowadza się co najmniej raz na cztery lata. Wymagana jest co najmniej jedna analiza na pięć hektarów ziemi.

W przypadku gdy użytki zielone są zaorywane w celu ich odnowienia, po dniu 31 maja każdego roku kalendarzowego na glebach piaszczystych i lessowych zmniejsza się ustawową normę stosowania azotu określoną w szóstym niderlandzkim programie działań o 50 kg N/ha. W przypadku gdy użytki zielone są zaorywane w celu uprawy kukurydzy na glebach piaszczystych lub lessowych, zmniejsza się ustawową normę stosowania azotu określoną w szóstym niderlandzkim programie działań o 65 kg N/ha.

8. Nie rozrzuca się nawozu naturalnego w okresie jesiennym przed uprawą trawy.

Artykuł 8

Warunki dotyczące gospodarowania gruntami

1. Na glebach piaszczystych i lessowych po kukurydzy uprawia się trawę lub inne uprawy zapewniające dobre pokrycie gleby w okresie zimowym.
2. Nie wykonuje się orki międzyplonów przed dniem 1 lutego.
3. Trawa na glebach piaszczystych i lessowych jest zaorywana wyłącznie w okresie wiosennym, z wyjątkiem zaorywania użytków zielonych w celu ich odnowienia, co można robić najpóźniej do dnia 31 sierpnia.
4. Na wszystkich typach gleby po zaoraniu trawy następuje bezpośrednio uprawa roślin o wysokim poborze azotu, a nawożenie jest oparte na analizie gleby pod kątem azotu mineralnego i innych parametrów stanowiących odniesienie dla oszacowania uwalniania azotu poprzez mineralizację materii organicznej.
5. Jeżeli system płodozmianu zawiera rośliny strączkowe lub inne rośliny wiążące azot atmosferyczny, stosowanie nawozów zostaje odpowiednio zmniejszone.
6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 w okresie jesiennym dopuszczalne jest zaorywanie trawy w celu sadzenia cebulek kwiatowych.

Artykuł 9

Warunki dotyczące ograniczania emisji amoniaku w celu zmniejszenia depozycji składników pokarmowych, w tym w wodzie

1. W przypadku gospodarstw rolnych posiadających użytki zielone korzystających z zezwolenia na podstawie art. 6 zastosowanie mają następujące warunki:
 - a) na użytkach zielonych na glebach piaszczystych i lessowych gnojowicę aplikuje się przez wtrysk płytki;
 - b) na użytkach zielonych na glebach gliniastych i torfowych gnojowicę aplikuje się przez wtrysk płytki za pomocą redlicy stopkowej w rozcieńczeniu 2:1 z wodą lub pasmowo z wozu asenizacyjnego;
 - c) gnojowicy nie aplikuje się za pomocą redlicy stopkowej, jeżeli temperatura powietrza przekracza 20 °C;
 - d) gnojowicę aplikuje się na grunty orne przez wtrysk lub natychmiast poddaje obróbce po aplikacji w jednym przejeździe;
 - e) obornik stały należy poddać obróbce natychmiast po zastosowaniu co najwyżej w dwóch przejazdach.
2. Ustęp 1 ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2021 r. do rolników korzystających z odstępstwa, w przypadku których przepisy ust. 1 nie mają obecnie zastosowania zgodnie z prawem krajowym ⁽¹⁴⁾.
3. Wszyscy posiadający użytki zielone rolnicy, którzy korzystają z zezwolenia, będą szkoleni w zakresie środków ograniczających emisję azotu przed dniem 31 grudnia 2020 r.

Artykuł 10

Monitorowanie

1. Właściwe organy zapewniają sporządzanie map pokazujących:
 - a) odsetek objętych zezwoleniami gospodarstw rolnych posiadających użytki zielone w każdej gminie;

⁽¹⁴⁾ Regeling van de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit van 28 januari 2019, nr. WJZ/19009285, tot tijdelijke vrijstelling van artikel 5, eerste lid, van het Besluit gebruik meststoffen (Vrijstellingsregeling bovengronds aanwenden runderdrijfmest 2019–2023).

- b) odsetek zwierząt gospodarskich objętych zezwoleniami w każdej gminie;
- c) odsetek gruntów rolnych objętych zezwoleniami w każdej gminie.

Mapy muszą być aktualizowane co roku.

2. Właściwe organy ustanawiają i utrzymują sieć monitorowania do celów pobierania próbek wody z gleby, wody ze strumieni, płytkiej wody gruntowej i wody odpływowej w punktach monitorowania w objętych zezwoleniami gospodarstwach rolnych posiadających użytki zielone. Sieć monitorowania dostarcza danych na temat stężenia azotanów i fosforu w wodzie odprowadzanej ze strefy korzeniowej i wprowadzanej do systemu wód gruntowych i powierzchniowych.

3. Sieć monitorowania składa się z co najmniej 300 gospodarstw objętych zezwoleniami i reprezentuje wszystkie typy gleby (gleby gliniaste, torfowe, piaszczyste i lessowe), praktyki nawożenia i systemy płodozmianu. Skład sieci monitorowania nie ulega zmianom w okresie stosowania niniejszej decyzji.

4. Właściwe organy przeprowadzają badania i stałą analizę składników pokarmowych, które to badania i analiza dostarczają danych na temat miejscowego użytkowania gruntów, systemu płodozmianu i praktyk rolniczych w objętych zezwoleniami gospodarstwach rolnych posiadających użytki zielone. Dane te mogą zostać wykorzystane w modelowych obliczeniach wielkości wypłukiwanych azotanów i strat fosforu z pól, gdzie stosuje się do 230 lub do 250 kg azotu na hektar rocznie z nawozu naturalnego pochodzącego od wypasanych zwierząt gospodarskich.

5. Właściwe organy prowadzą ściślejsze monitorowanie wody w zlewniach rolniczych na glebach piaszczystych.

Artykuł 11

Kontrole i inspekcje

1. Właściwe organy przeprowadzają kontrole administracyjne dotyczące wszystkich wniosków o udzielenie zezwolenia w celu oceny zgodności z warunkami określonymi w art. 7 i 8. Jeżeli kontrola wykaże, że nie spełniono tych warunków, wniosek zostaje odrzucony, a wnioskodawca zostaje poinformowany o przyczynach odrzucenia wniosku.

Właściwe organy przeprowadzają kontrole administracyjne w zakresie użytkowania gruntów, liczby zwierząt gospodarskich i produkcji nawozu naturalnego, dotyczące co najmniej 5 % objętych zezwoleniami gospodarstw rolnych posiadających użytki zielone.

2. W oparciu o analizę ryzyka właściwe organy opracowują program inspekcji w terenie o odpowiedniej częstotliwości, przeprowadzanych w objętych zezwoleniami gospodarstwach rolnych posiadających użytki zielone, biorąc pod uwagę wyniki kontroli z poprzednich lat i wyniki ogólnych kontroli wyrywkowych dotyczących przepisów wykonujących dyrektywę 91/676/EWG oraz wszelkie inne informacje, które mogą wskazywać na niezgodność z warunkami określonymi w art. 7 i 8 niniejszej decyzji.

Inspekcje w terenie przeprowadza się w co najmniej 5 % objętych zezwoleniami gospodarstw rolnych posiadających użytki zielone, aby dokonać oceny zgodności z warunkami określonymi w art. 7 i 8. Inspekcje te są uzupełniane inspekcjami i kontrolami, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. c).

3. Jeżeli zostanie ustalone, że objęte zezwoleniem gospodarstwo rolne posiadające użytki zielone nie spełnia warunków określonych w art. 7 i 8, posiadacz zezwolenia zostanie ukarany zgodnie z przepisami krajowymi i nie będzie uprawniony do uzyskania zezwolenia w kolejnym roku.

4. Właściwe organy muszą otrzymać odpowiednie uprawnienia i środki niezbędne do weryfikacji zgodności z warunkami zezwolenia przyznanego na mocy niniejszej decyzji.

Artykuł 12

Sprawozdawczość

1. Co roku, najpóźniej do dnia 30 czerwca, właściwe organy przedkładają Komisji sprawozdanie zawierające następujące informacje:

- a) dane dotyczące nawożenia we wszystkich objętych zezwoleniami gospodarstwach rolnych posiadających użytki zielone zgodnie z art. 6, w tym informacje na temat plonów i rodzajów gleby;
- b) tendencje w zakresie liczby zwierząt gospodarskich w ramach każdej kategorii zwierząt w Niderlandach i w objętych zezwoleniami gospodarstwach rolnych posiadających użytki zielone;

- c) tendencje w zakresie krajowej produkcji nawozu naturalnego w odniesieniu do zawartości azotu i fosforanów w nawozie naturalnym;
- d) streszczenie wyników kontroli związanych ze współczynnikami wydalania w odniesieniu do nawozu od świń i drobiu na poziomie krajowym;
- e) mapy, o których mowa w art. 10 ust. 1;
- f) wyniki monitorowania wody, w tym informacje na temat tendencji jakości wody w przypadku wód gruntowych i powierzchniowych, oraz wpływ odstępstwa na jakość wody;
- g) informacje na temat stężenia azotanów i fosforu, o którym mowa w art. 10 ust. 2;
- h) wyniki ściślejszego monitorowania wody, o którym mowa w art. 10 ust. 5;
- i) wyniki badań miejscowego użytkowania gruntów, systemu płodozmianu i praktyk rolniczych, o których mowa w art. 10 ust. 4;
- j) wyniki modelowych obliczeń, o których mowa w art. 10 ust. 4;
- k) ocenę realizacji warunków zezwolenia określonych w art. 7 i 8 na podstawie kontroli przeprowadzonych na poziomie gospodarstwa oraz informacje dotyczące gospodarstw rolnych niespełniających warunków na podstawie wyników kontroli administracyjnych i inspekcji, o których mowa w art. 11;
- l) aktualizację dotyczącą wdrażania skuteczniejszej strategii egzekwowania przepisów, o której mowa w art. 4, w szczególności w odniesieniu do:
 - wdrożenia przepisów wykonawczych na obszarach wysokiego ryzyka De Peel, Gelderse Vallei i Twente;
 - rozliczalności transportu nawozu naturalnego w czasie rzeczywistym poprzez automatyzację do końca 2020 r.;
 - decyzji w sprawie zmiany przepisów dotyczących sankcji do końca czerwca 2020 r.;
 - wpływu środków zapobiegających ryzyku rozprzestrzeniania się wirusa COVID-19 na wdrażanie tej strategii;
- m) wyniki skuteczniejszej strategii egzekwowania przepisów, o której mowa w art. 4, w szczególności w odniesieniu do:
 - środków kontroli fizycznej według rodzaju gospodarstwa;
 - zmniejszenia liczby przypadków niezgodności z przepisami;
 - sankcji administracyjnych;
- n) informacje o zastosowanych sankcjach sądowych.

2. Dane przestrzenne zawarte w sprawozdaniu w stosownych przypadkach spełniają przepisy dyrektywy 2007/2/WE. Gromadząc niezbędne dane w ramach niniejszego odstępstwa, Niemcy powinny w stosownych przypadkach korzystać z informacji uzyskanych w ramach zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli ustanowionego na podstawie art. 67 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

Artykuł 13

Okres stosowania

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.

Artykuł 14

Adresat

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Niderlandów.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 lipca 2020 r.

W imieniu Komisji
Virginijus SINKEVIČIUS
Członek Komisji